

هرچه حرف زشت و کار بد می‌شناشد، تصور نکنید. نه، اصلاً تصور نکنید که تصورش هم روح انسان را مکدر می‌کند! بعضی از این بدی‌ها آن قدر کثیف و ناپاک است که صاحب آن صدها سال از بهشت و بُوی بهشت محروم می‌شود^۱. پس اگر حقیقت این بدی‌ها را کنار هم بگذارند، شاید بین هر کدام شان کیلومترها فاصله بیفتند.

به فرض که بتوان همه این‌ها را با هم جمع کرد، عجب فضای بزرگی می‌شود! مسلمًا باید برای چنین فضایی درهای مختلفی در نظر گرفت و برای هر درهم قفل‌های متعدد. حالا برویم سراغ دسته کلیدی که این‌همه کلید را بتواند جمع کند. از کلیدهای خزانه قارون- که به حکم قرآن چندین مرد نیرومند به سختی آن را حمل می‌کردند- هم بیشتر می‌شود که خود این کلیدها را باید در یک اتاق گذاشت و طبیعتاً این اتاق آخر هم کلیدی خواهد داشت که کلید همه «کلیدهای زشتی‌ها» است. اما اسم آن کلید چیست؟

جُعِلَتِ الْخَبَائِثُ فِي بَيْتٍ وَجُعِلَ مِفْتَاحُهُ الْكَذِبُ.

امام حسن عسکری (علیه السلام): تمام پلیدی‌ها در خانه‌ای قرار داده شده و کلید آن دروغ‌گویی است.

پس خیلی راحت می‌توان نتیجه گرفت که هر کس دروغ بگوید، خودش را به اتاق زشتی‌ها نزدیک کرده است... غیبت، تهمت، تمسخر، نگاه حرام، شرب خمر، زنا و...، نه اصلاً تصور نکنید که تصورش هم روح انسان را مکدر می‌کند!